

SPOTKANIE 9: Kościół jako wspólnota

Dzień 1 - 1Kor 12, 12-13. 27-31

W miarę jak rodzi się Nowy Człowiek, powstaje Kościół, wspólnota zjednoczonych z Jezusem. Nie znaczy to oczywiście, że osoba jest tworzywem, z którego buduje się Kościół, ale że osoba włączając się w Kościół-Wspólnotę w pełni odnajduje i realizuje siebie! Mogę się rozwijać na drodze wiary tylko we wspólnocie, nie w pojedynkę. Do takiego życia jestem powołany przez Boga od przyjęcia chrztu świętego.

Dzień 2 - J 15, 1-11

Istotą Kościoła jest Communio – Wspólnota, zjednoczenie z Chrystusem każdego z nas osobiście. Kościół to Chrystus przyjęty przez Ciebie w Duchu Świętym. W ten sposób Kościół jest w nas, a my jesteśmy Kościołem. Kościół jest Oblubienicą Chrystusa w nas i przez nas.

Dzień 3 - J 15, 12-17

W miarę jak przyjmujemy Jezusa w sposób osobisty – jako swego Zbawiciela, Pana i Oblubienicę – wchodzimy w komunie z Nim, stajemy się Kościołem. Na tej drodze Kościół w nas staje się Kościołem wśród nas, w relacjach między braćmi i siostrami opartymi na miłości, aby potem stawać się Kościołem przez nas.

Dzień 4 - Rz 12, 1-12

O chrześcijanach pierwszych wieków pisał autor pogański: „Patrzcie jak oni się miłują!” Czy takie świadectwo mogliby wydać współcześni niewierzący o tej części Kościoła, którą tworzysz (rodzina, wspólnota, parafia)? Co możesz zrobić, by świadectwo życia wiary, Twoje i Twojej wspólnoty, było mocniejsze?

Dzień 5 – Dz 4,32 – 5,11

Istotą życia wspólnotowego jest dzielenie się z innymi tym co mam i kim jestem. Postawa otwartości w dawaniu i przyjmowaniu. Sam nie posiadam wszystkiego. Moi bracia i siostry także nie. Razem mamy wszystko. Pełnią darów Bóg obdarza wspólnotę, nie pojedynczego człowieka.

Dzień 6 – Ef 4,7.11-13

Bóg obdarzył i ciągle obdarza nas darami dla budowania Żywego Kościoła. Jakie jest moje miejsce w Kościele? Czym mnie obdarzył bym służył Kościołowi? Czy czuję się odpowiedzialny za rozwój Kościoła pielęgnując dary Boże i służąc nimi?

Dzień 7 – Ap 12, 1-18

W początkach chrześcijaństwa nie tyle przechodzono od obrazu Maryi – typu Kościoła – do rozważania tajemnicy Kościoła, ale odwrotnie, rozważając tajemnicę Kościoła dochodzono do odkrycia Maryi jako typu Kościoła. W pierwszych wiekach bardzo żywy był w świadomości wierzących obraz Kościoła – przedstawionego jako Niewiasta, będąca zarazem Dziewicą – Oblubienicą i Matką. Matka to ta, która daje życie. Czy dzielę się swoim doświadczeniem wiary z braćmi i siostrami (rodziną, znajomymi, niepraktykującymi, niewierzącymi) by oni też stanowili żywą część Kościoła, by mieli życie Boże w sobie?

Niepokalana Matko Kościoła! Wyznajemy także, że zjednoczenie się z Tobą w tej postawie oblubieńczego oddania się Chrystusowi jest i pozostanie zawsze jedyną, prawdziwą i najgłębszą zasadą żywotności i płodności Kościoła.

Kościół o tyle wraz z Tobą będzie Kościołem – Matką, o ile w poszczególnych swoich członkach będzie wraz z Tobą Oblubienicą oddaną Panu w wierze i miłości. Amen.